A birr (a jóság): a jó erkölcs. Az ithm (a bűn) pedig az, ami nyugtalanságot kelt a szívedben, és amit nem szeretnél, hogy az emberek megtudjanak rólad

An-Nawwász bin Szim'án-tól (Allah legyen elégedett vele), aki a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), aki azt mondta: "A birr (a jóság): a jó erkölcs. Az ithm (a bűn) pedig az, ami nyugtalanságot kelt a szívedben, és amit nem szeretnél, hogy az emberek megtudjanak rólad." Wábisza bin Ma'bad-tól (Allah legyen elégedett vele), aki mondta: elmentem Allah Küldöttéhez (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) és ő azt mondta: "Jöttél, hogy a birr-ről és az ithm-ről kérdezz?" Mondtam: Igen! Mondta: "Kérdezd meg a szívedet arról! A birr: az, amit örömmel és teljes lelki nyugalommal fogad el a lélek, és amelyben a szív teljesen megnyugszik. Az ithm: pedig az, ami felfordulást és zavart kelt a lélekben és nyugtalansággal tölti el; még akkor is ha az emberek azt tanácsolják neked és továbbra is azt tanácsolják."

[Ṣaḥīḥ (hiteles)] [الحديث الأول: رواه مسلم، والحديث الثاني: رواه أحمد والدارمي]

A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) tudósít a kegyes jóságról és a bűnről, mondván: a kegyes jóság legkiválóbb jellemzője a tisztes és magasztos erkölcsös viselkedés Allahhal szemben, ami az istenfélelemben nyilvánul meg; a teremtettekkel szemben pedig a rossz bánásmód elviselésével, a harag elkerülésével, a mosolygós arccal, a szép és illendő beszéddel, a rokoni kapcsolatok ápolásával, az engedelmességgel, a kedvességgel, az emberbaráti szeretettel, a jó együttéléssel és jó társasági viszonnyal. A birr nem más, mint, amiben a szív és a lélek teljes mértékben megnyugszik. Az ithm pedig: ami kétes és gyanús dolgokat ébreszt a lélekben, zavarodottságot okoz abban, anélkül, hogy a lélek és a szív azt elfogadná. Általa a szívben gyanú és kétely ébred és az attól való félelem érzete, hogy az bűn. Nem akarja azt felfedni, hiszen az fertelmes és csúnya a jóravaló és példamutató életet élő embereknek. Ez azért van így mivel a lélek, természeténél fogva szereti ha az emberek tudnak annak jóságáról. Ha azonban nem szeretné ha valamely rossz tulajdonságára, tettére fény derüljön - az már ithm-nek tekintendő, amelyben nincs semmi jó. Ha az emberek ilyenre adnak tanácsot, ne fogadd el a tanácsukat, mindaddig, amíg a kétely, a gyanú árnyéka, jelei felmerülnek a lelkedben. A tanács nem fogja megszüntetni és eloszlatni a kételyeket, amíg a kétely valósan létező és a tanácsot adó - tudás nélkül ad tanácsot. Ha a tanács, vallási segítség, törvényi bizonyítékon alapul, abban az esetben a tanácsot kérőnek el kell azt fogadnia; még akkor is ha a lelke és a szíve nem teljesen elégedett azzal.